

LA VEU DE LA NATURA

Obres els ulls i m'observes,
inspires i m'olores,
poses atenció i m'escoltes...
Em veus tan acolorida,
ensumes la meva llibertat
i sents la meva llunyana melodia.

Després em trenques.
Cadascuna de les branques em talles,
cada partícula de l'aire m'embrutes
i les teves sobres em lences.

“No em despullis,
no m'ofeguis,
no m'embrutis!”
Suplico trista,
cansada, abatuda...
Desesperada.

Et dono la vida,
i sense empatia...
Tu m'elimines.